نگاه

انتخابات بر فروش فیلم‌ها تأثیر داشت؟

مهر: بر مبنای آمار سمفا تا ساعت ۲۳:۵۵ شنبه ۹ تیرماه، ۹ میلیون و ۹۹۹ هزار و ۳۷ نفر در ۲۴۶ هزار و ۴۸۸ سانسی که ۱۸ فیلم سینمای ایران در سالن‌های سینمایی به نمایش گذاشته‌اند، به تماشای آثار نشسته‌اند و فروشی نزدیک به ۵۷۹ میلیارد و ۹۵ میلیون و ۸۳۹ هزار تومان را برای سینمای ایران به ارمغان آورده‌اند. به این ترتیب فروش سینمای ایران در هفته دوم تیر ۴۳ میلیارد بوده است.

در هفت روز گذشته و با توجه به فضای انتخاباتی که در کشور جریان داشت، فیلم‌های سینمای ایران فرصت نمایش در ۲۰ هزار و ۴۸۲ سانس را پیدا کرده و توسط ۷۰۵ هزار و ۷۳۱ نفر تماشا شده‌اند؛ به این ترتیب در این هفته، میزان فروش سینمای ایران عددی معادل با ۴۳ میلیارد و ۴۸۰ میلیون و ۵۸۰ هزار تومان بوده که این آمار نشانگر آن است که مجموع رقم فروش همچنان نسبت به هفته‌های گذشته کاهش یافته و این هفته ۸ میلیارد کاهش فروش را تجربه کرده است.

«تگزاس ۳» با در اختیار داشتن ۴۶۱ سالن سینما، توسط ۳۵۹ هزار نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از ۲۲ میلیارد تومان رسیده و با فروشی معادل هفته قبل در صدر جدول هفتگی فروش قرار گرفته است.

«تگزاس ۳» که اکران خود را از هشتم خرداد به تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان به سرگروهی پردیس سینمایی هویزه آغاز کرده است، با در اختیار داشتن ۵۹۸ سالن سینما در سال جاری، توسط یک میلیون و ۷۶۸ هزار نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از ۱۰۳ میلیارد تومان رسیده است.

«خجالت نکش ۲» که از ۱۶ خرداد بر پرده سینماها نقش بسته است، تاکنون توسط بیش از ۱۸۹ هزار نفر تماشا شده و در هفته گذشته به فروش ۱۱ میلیارد و ۴۷۷ میلیون تومان دست یافته و با کاهش یک میلیاردی فروش در جایگاه دوم جدول فروش هفتگی قرار گرفته است. این فیلم با در اختیار داشتن ۴۸۹ سالن سینما در سال جاری، توسط ۴۶۷ هزار نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از ۲۷ میلیارد تومان رسیده است.

«تمساح خونی» که همچنان پرفروش‌ترین فیلم سال ۱۴۰۳ محسوب می‌شود، در رده سوم جدول فروش هفتگی قرار دارد و توانسته در هفت روز گذشته به فروشی معادل با سه میلیارد و ۲۸ میلیون تومان دست پیدا کند؛ «تمساح خونی» که اکران خود را از ۱۶ اسفندماه سال قبل در قالب اکران نوروزی آغاز کرده است، با در اختیار داشتن ۶۸۸ سالن سینما در سال جاری، توسط دو میلیون و ۶۵۰ هزار نفر تماشا شده و به فروشی نزدیک به ۱۶۰ میلیارد تومان رسیده و یک‌سوم کل فروش سینمای ایران در سال ۱۴۰۳ را به خود اختصاص داده است و توانسته صدرنشین فروش سینماها در تمامی روزهای بهار امسال شود. «تمساح خونی» مجددا با افزایش فروش از «مست عشق» پیشی گرفته است.

«مست عشق» به کارگردانی حسن فتحی در هفت روز گذشته با در اختیار داشتن ۲۶۶ سالن سینما، توسط ۴۶ هزار نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از سه میلیارد تومان رسیده و در جایگاه چهارم قرار می‌گیرد که این رقم تقریبا معادل هفته گذشته این فیلم است. «مست عشق» که از پنجم اردیبهشت بر پرده سینماها نقش بسته، تاکنون توسط یک میلیون و ۸۲۷ هزار نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از ۱۰۴ میلیارد تومان رسیده است.

«سال گربه» دیگر کمدی این روزهای سینما در رده پنجم آثار پرفروش سینمای ایران در هفت روز گذشته و بعد از «تمساح خونی» قرار می‌گیرد. یک‌میلیاردو ۸۰۷ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان عددی است که از فروش فیلم مصطفی تقی‌زاده در هفت روز گذشته اعلام شده است.

«عطرآلود» که از ۱۶ خرداد بر پرده سینماها نقش بسته است در این هفته توسط بیش از ۱۴ هزار نفر تماشا شده و در هفته گذشته به فروش ۷۱۹ میلیون تومانی دست یافته است؛ این فیلم با پشت سر گذاشتن کمدی نظیر «قلهک» و عبور از «بی‌بدن» در جایگاه ششم جدول فروش قرار گرفته است. «بی‌بدن» در جایگاه هفتم جدول فروش هفته قرار دارد و در یک هفته گذشته فروشی معادل با ۶۰۳ میلیون و ۶۹۰ هزار تومان را به نام خود ثبت کرده و به نظر می‌رسد روند نزولی تماشای آن آغاز شده است.

«قلهک» به تهیه‌کنندگی مصطفی شایسته نیز در یک هفته گذشته توسط پنج هزار و ۳۹۹ نفر تماشا شده و به فروش بیش از ۳۵۴ میلیون تومان رسیده و به این ترتیب این اثر در رده هشتم جدول فروش هفته‌ای که گذشت، قرار گرفته است. به نظر می‌رسد این فیلم کمدی از رقابت با سایر کمدی‌های روی پرده بازمانده است.

«آبی روشن» که اکران خود را از ۲۳ خرداد آغاز کرده، با فروش ۲۰۰ میلیون تومانی در جایگاه نهم جدول فروش هفتگی قرار گرفته است. این اثر سومین هفته اکران خود بر پرده سینماها را تجربه می‌کند.

فیلم سینمایی «ایلیا؛ جست‌وجوی قهرمان» به کارگردانی سیدعلی موسوی‌نژاد با فروش بیش از دو هزار بلیت در جایگاه دهم گیشه فروش سینماها قرار می‌گیرد. این فیلم نیز با در اختیار داشتن ۶۳ سالن سینما در هفت روز گذشته، به فروشی معادل با ۱۰۵ میلیون رسیده است.

«آسمان غرب» به تهیه‌کنندگی حبیب والی‌نژاد نیز در یک هفته گذشته توسط هزار و ۳۹۲ نفر تماشا شده و به فروشی معادل با ۵۷ میلیون تومان رسیده است. به این ترتیب این اثر در رده یازدهم جدول فروش هفته‌ای که گذشت قرار می‌گیرد.

«این جمعیت قابل کنترل» که اکران خود را از ۳۰ خرداد آغاز کرده، با فروش ۴۷ میلیون تومانی در جایگاه دوازدهم جدول فروش هفتگی قرار گرفته است. این اثر دومین هفته اکران خود بر پرده سینماها را تجربه می‌کند.

«کوچه ژاپنی‌ها» دیگر فیلمی است که اکران خود را از ۲۳ خرداد آغاز کرده و با فروشی بیش از ۳۵ میلیون تومان در جایگاه سیزدهم جدول فروش هفتگی قرار گرفته است. این اثر سومین هفته اکران خود بر پرده سینماها را تجربه می‌کند.

«آپاراتچی» نیز در هفت روز گذشته توسط ۲۴۶ نفر تماشا شده و به فروشی بیشتر از ۱۹ میلیون تومان رسیده است. بنابراین این فیلم نیز در رده چهاردهم جدول فروش قرار دارد.

«نوروز» به کارگردانی سهیل موفق نیز با در اختیار داشتن هشت سالن سینما در هفت روز گذشته به فروشی معادل شش میلیون و ۴۵۰ هزار تومان دست یافته است. به این ترتیب این فیلم نیز در رده پانزدهم جدول فروش آثار هفت روز گذشته سینمای ایران قرار می‌گیرد.

فیلم سینمایی «نیلگون» در رده شانزدهم قرار دارد. این فیلم نیز با در اختیار داشتن هشت سالن سینما و ۱۱ سانس در هفت روز گذشته، پذیرای بیش از ۳۸ مخاطب بوده و به فروشی معادل با دو میلیون رسیده است.

فیلم سینمایی «تاوان» در جایگاه هفدهم و پایانی گیشه فروش سینماها در هفته گذشته قرار می‌گیرد. این فیلم با در اختیار داشتن دو سالن سینما، پذیرای بیش از ۱۱ مخاطب بوده و به فروش ۶۸۰ هزار تومانی رسیده است.

عکس: مرضیه سلیمانی، ایرنا

نگاهی به حضور چهره‌ها روی صحنه تئاتر

فرش قرمز زیر پای ستاره‌ها

بهنازشیربانی

بسیاری از بازیگران توانمند و مشهوری که سال‌هاست در عرصه تصویر می‌درخشند، خاستگاه تئاتری دارند. برخی از آنها همچنان به هنر تئاتر باور دارند و سعی می‌کنند هرازگاهی در ترکیب بازیگران نمایشی دیده شوند و برخی دیگر از این هنر فاصله گرفته‌اند. با این حال این روزها نام‌های بسیاری از چهره‌های مشهور بازیگری، در ترکیب بازیگران نمایش‌هایی را که روی صحنه است یا به‌زودی روی صحنه خواهد رفت، می‌شنویم. پروژه نمایشی موسیقایی «سی‌صد» با حضور نوید محمدزاده، بهرام رادان، بهرام افشاری، گوهر خیراندیش و علی نصیریان روی صحنه رفته است. مدتی است صابر ابر با نمایش «امشب به صرف بورش و خون» را در سالن بلک‌باکس پردیس موسیقی و تئاتر باغ کتاب روی صحنه برده است. او کارگردان و بازیگر این تک‌گویی نمایشی است که داستان آن از رمان «نازنین» داستایوفسکی و از سوی مهدی یزدانی‌خرم اقتباس شده است. او این نمایش را با همراهی فاطمه نقوی، بازیگر باسابقه تئاتر، روی صحنه می‌برد و البته بسیاری دیگر از چهره‌های شناخته‌شده‌ای که این روزها قدم روی صحنه تئاتر گذاشته‌اند.

مخالفتی با حضور بازیگران چهره ندارم

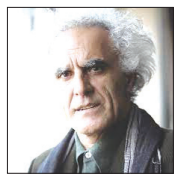

محسن حسینی، کارگردان، بازیگر، مدرس و پژوهشگر، دراین‌باره به «شرق» گفت: «بخشی از نمایش‌هایی که روی صحنه می‌رود، مثل همین نمایش «سی‌صد» شو است. در تمام جهان چنین چیزی مرسوم است و اصلا منفی نیست. کاری است که مخاطب جذب می‌کند و بازیگران خوبی در آن ایفای نقش می‌کنند. چرا برخی با حضور چهره‌ها در تئاتر مخالف هستند، من اصلا مخالف نیستم. مگر وقتی من تلویزیون و سینما کار می‌کنم، کسی اعتراض می‌کند؟ بیشتر بازیگران ما از تئاتر به سینما یا تلویزیون رفته‌اند و چه اشکالی دارد که برخی از سینما به تئاتر بیایند؟».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «زمانی با بهرام رادان در فیلم «راه آبی ابریشم» محمد بزرگ‌نیا هم‌بازی بودم. یک روز بهرام رادان با من درباره نقشی که در تئاتر به او پیشنهاد شده صحبت کرد، پرسید که بازی در نقش «هملت» را بپذیرد یا خیر؟ و من صددرصد موافق بازی او در این نقش بودم. تجربه شگفت‌انگیزی است. نقش «هملت» به نظرم سخت‌ترین نقش جهان است. به خاطر بازی در این نقش می‌توان یک سال کار سینما را رها کرد و برای بهرام رادان که همیشه پیشنهاد بازی در سینما دارد، به نظرم تجربه‌کردن این نقش در تئاتر فوق‌العاده بود. فکر می‌کنم برخی دوستان با بغض، حسد و تنگ‌نظری به موضوع حضور چهره‌ها در تئاتر نگاه می‌کنند. سلبریتی بد نیست. این را مقایسه کنید با فیلم‌های کمدی سخیفی که در سینمای ما ساخته می‌شود. همه بازیگران مرد ما هم یاد گرفته‌اند در فیلم‌ها می‌رقصند! این را با فیلم‌های گذشته سینمای ایران مقایسه کنید. من مخالف فیلمفارسی نیستم. به قول بهرام بیضایی: «مگر اون دوره مجله زن روز و پاورقی‌های روزنامه و مجلات بدتر از فیلمفارسی نبودند که ما فیلمفارسی را مسخره می‌کنیم؟». همان‌طور هم دوستان (پیش‌کسوت) ما تئاترهای لاله‌زار را مسخره می‌کردند. مقصودم این است که درحال‌حاضر ما در سینما عمدتا با چنین فیلم‌هایی روبه‌رو هستیم و در چنین شرایطی برخی دوستان حضور در تئاتر را ترجیح می‌دهند. پیش از این که نمایش «سی‌صد» اجرا رفت، شاهد بودیم که تماشاگر سیل‌آسا به تماشای این نمایش می‌رفت. اتفاقا من به دعوت خواهرم که جامعه‌شناس است، به دیدن این نمایش رفتم. خواهرم که اصولا تئاتر کم می‌بیند، اما به دلیل حضور همایون شجریان در این نمایش، آن را انتخاب کرد. نمایشی که در یک فضا و لوکیشن با یک معماری خاص اجرا می‌شد و من را یاد ریشه‌های تئاتری ایران می‌اندازد که مثلا ۱۲۰ سال پیش در دوران قبل و در حین مشروطه نمایش‌ها در باغ‌های ایرانی انجام می‌شد. قطعا تماشاگر حال حاضر از دیدن اجراهای این‌چنینی لذت می‌برد و بازیگران دلخواهش را از نزدیک می‌بیند».

او ادامه داد: «کتمان نمی‌کنم که بخشی از این نمایش‌ها با موضوع مارکتینگ گره خورده است. از این زاویه هم مخالفت عده‌ای را درک نمی‌کنم. افرادی که چنین نمایش‌هایی را اجرا می‌برند، طبعا باید به بخش مارکتینگ آن هم نگاه کنند؛ چراکه باید دستمزدها و اجاره‌های کلان بدهند».

حسینی با اشاره به اینکه درکشورهای اروپایی به‌ویژه آلمان اصولا دانشگاه تئاتر، مطبوعات و رسانه یک مثلث جادویی را تشکیل می‌دهند، افزود: «متأسفانه در کشورمان منتقد به معنی واقعی کلمه نداریم. دورانی که در آلمان درس می‌خواندم، کلاس نقد داشتیم و باید هر هفته کارهای متفاوت می‌دیدیم و کارها را نقد می‌کردیم و نقد ما هم با برداشت از روزنامه‌های معتبر آنجا و منتقدان نام‌آور بود. متأسفانه ما منتقد نام‌آور نداریم. منتقد ورزیده تئاتر نداریم؛ چراکه اگر فردی تمام مدت کارش این باشد، نمی‌تواند زندگی کند».

در غیاب تصویر، تئاتر اتفاق خوبی برای بازیگران است

عباس غفاری، کارگردان و کارشناس تئاتر، درباره حضور چهره‌ها در تئاتر به «شرق» گفت: «این روزها بسیاری از بازیگرانی که در سینما چهره‌های شناخته‌شده‌ای هستند، در عرصه تئاتر دیده می‌شوند. البته این اتفاق جدیدی نیست.

بسیاری از آنها سابقه حضور در تئاتر دارند و از تئاتر به سینما رفته‌اند. اما آمدن این چهره‌ها به سمت تئاتر دلایل مختلفی دارد. فکر می‌کنم یکی از دلایل اصلی آن را می‌توان به وضع موجود سینما نسبت داد. درحال‌حاضر سینما وضعیت خوبی ندارد و به گمان من در حال سقوط است. فیلم‌هایی که اندکی فروش بالا دارند، عمدتا فیلم‌های کمدی هستند که البته در تعریف کمدی‌بودن آنها هم شک و تردیدهایی وجود دارد و بسیاری از آنها را نمی‌توان به‌اصطلاح کمدی دانست. متأسفانه مدتی است کمتر در سینما فیلم‌هایی با نگره اجتماعی می‌بینیم. یکی از مشکلات سینمای ما هم همین تنوع‌نداشتن ژانر است. جای خالی بسیاری از ژانرها در سینمای ایران همواره موضوعی است که بسیاری از کارشناسان و منتقدان سینما به آن معترض هستند. جای خالی فیلم‌های پلیسی، وحشت و... در سینما حس می‌شود و همین موضوع باعث شده تا مخاطبان سینما انتخاب‌های محدودتری داشته باشند و بسیاری دیگر علاقه‌مند به حضور در سالن سینما برای دیدن فیلم نباشند».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «این را باید در نظر داشت که بسیاری از بازیگران مطرح سینمای ما در فیلم‌های اجتماعی می‌درخشند. اگر هم گاهی کمدی بازی می‌کنند، این جنس از کمدی‌های روی پرده نیست. متأسفم که درحال‌حاضر چیزی که از کمدی در سینمای ما تعریف شده، شوخی‌های هجو و مبتذل است و بیشتر از شوخی‌های جنسی برای خنداندن مخاطب استفاده می‌شود. طبیعی است که در این شرایط بسیاری از بازیگران این نوع سینما را انتخاب نمی‌کنند. در این شرایط تئاتر بهترین موقعیت برای بازیگرانی است که ترجیح می‌دهند مدتی از عرصه تصویر و از این جنس فیلم‌ها دور باشند».

غفاری افزود: «باید به این نکته هم توجه کرد که هزینه‌های ساخت فیلم سینمایی روزبه‌روز بیشتر می‌شود و به همین نسبت دستمزد بازیگران هم رقم درخو رتوجه و چشمگیری است. طبعا هر سرمایه‌گذاری در سینما نمی‌تواند از پس دستمزد بازیگران برآید، مگر اینکه فیلم کمدی بسازد که تا حد زیادی به بازگشت سرمایه امیدوار باشد؛ چراکه تصور تهیه‌کننده یا سرمایه‌گذار این است که فیلم‌های اجتماعی فروشی ندارند و دردسرهای سرمایه‌گذاری روی این فیلم‌ها از زمان گرفتن پروانه ساخت و نمایش هم زیاد است و غالبا هم عنوان سیاه‌نمایی روی آنها زده می‌شود. در این شرایط تهیه‌کننده نمی‌تواند فیلمی با این مختصات بسازد که سرانجام آن مشخص نیست و هزینه زیادی برای بازیگران بپردازد».

او ادامه داد: «در سال‌های اخیر بسیاری از بازیگران هم از حضور در تلویزیون فاصله گرفته‌اند. به‌جرئت می‌توان گفت ۷۰ درصد بازیگران علاقه‌ای به حضور در سریال‌های تلویزیونی ندارند. مدت‌هاست که سریال‌های تلویزیون از بازیگران سرشناس خالی شده است. بسیاری از بازیگرانی که این روزها در تلویزیون حضور دارند، چهره‌های شناخته‌شده‌ای نیستند و تعداد بازیگران سرشناسی که به پیشنهاد سریال‌های تلویزیون پاسخ مثبت می‌دهند، بسیار کم هستند. در این میان تلویزیون هم تمایلی به همکاری با بسیاری از چهره‌ها ندارد. یک محدوده بازیگری دارد و هر بازیگری را نمی‌پذیرد. این هم دلیل دیگری است مبنی بر اینکه بازیگران تئاتر را ترجیح می‌دهند. اما طبیعی است که در سال‌های اخیر با رشد سریال‌سازی در پلتفرم‌ها، بازیگران را در آن مدیوم می‌بینیم. باید به این نکته هم توجه داشت که مگر پلتفرم‌ها تا چه حد می‌توانند کارهای متفاوت بسازند؟ بازیگران در پلتفرم‌ها دستمزدهای خوبی می‌گیرند و همین موضوع یکی از دلایل اقبال آنها به حضور در سریال‌های نمایش خانگی است، اما باید به این نکته هم توجه کرد که یک‌سری از پلتفرم‌ها به سمت ساخت سریال‌های ارزان‌تر رفته‌اند و از بازیگران تقریبا کمتر شناخته‌شده استفاده می‌کنند و در نهایت دو ستاره و چهره در سریال استفاده کنند؛ چراکه پلتفرم‌ها هم کمتر از پس هزینه‌های سنگین دستمزد بازیگران برمی‌آیند.

تمام این دلایل سبب می‌شود که بازیگران به سمت تئاتر بیایند و اینکه از یاد نبریم تئاتر، خانه اصلی بسیاری از بازیگران است و در ضمن تئاتر به آنها کمک می‌کند تا بار دیگر روی تکنیک بازیگری‌شان بازپروری کنند و از تکراری که به آن دچار شده‌اند، خارج شوند. طبیعی است که بسیاری از بازیگران عرصه تصویر به مرور دچار تکرار شوند و بازی‌ها به‌اصطلاح افت کند؛ چراکه نقش‌های تکراری را در مدت‌زمان طولانی بازی می‌کنند. اما تئاتر به آنها کمک می‌کند که نقش‌های متفاوت‌تری بازی کنند و دوباره به اصل خودشان برگردند. در ضمن تماشاگران دوست دارند بازیگران مشهور را از نزدیک روی صحنه تئاتر ببینند».

غفاری در بخش دیگری از صحبت‌هایش با اشاره به دستمزد بازیگران چهره در تئاتر گفت: «نمایش‌هایی که این بازیگران بازی می‌کنند، سرمایه‌گذارهایی دارند که از پس دستمزدهای این دوستان برمی‌آیند. اجراهایی هم که به این نمایش‌ها اختصاص پیدا می‌کند، عمدتا در سالن‌هایی است که تماشاگر زیاد می‌گیرد. مثلا در تالار وحدت که نزدیک به ۷۰۰ تماشاگر دارد. در سالن اصلی تئاتر شهر که ۵۷۰ تماشاگر می‌گیرد یا در اسپیناس پالاس که نزدیک دو هزار تماشاگر را در خودش جا می‌دهد. شهرزاد که نزدیک ۳۰۰ تماشاگر دارد و ایرانشهر که سالن‌هایش گنجایش خوبی دارد. با در نظر گرفتن اینکه بلیت این نمایش‌ها از ۳۰۰ هزار تومان شروع می‌شود، با این رقم قطعا سرمایه‌گذار از پس هزینه‌ها برمی‌آید».

او ادامه داد: «از طرفی برای بازیگران، هم فال است و هم تماشا. هم می‌توانند در تئاتر بازنگری روی بازی خودشان داشته باشند و به نوعی خودشان را تقویت کنند و هم اینکه درآمدشان را دارند. گاهی هم دیده می‌شود بعضی از این بازیگران چون در گذشته عضو یک گروه تئاتر بودند، دوباره با آن کارگردان و گروه با دستمزد کمتر کار می‌کنند و وظیفه گروهی خودشان را انجام می‌دهند. اما باید به نکته دیگری هم اشاره کنم که متأسفانه اکثرا نمایش‌هایی که روی صحنه می‌بینیم، کنسرت تئاتر است؛ یعنی تئاتر اجتماعی هم نیستند. این کنسرت تئاترها بازی سختی نمی‌خواهد. در طول بازی در این نمایش‌ها، بازیگران تبدیل به شخصیت نمی‌شوند. فقط قرار است نقش کوتاهی را بازی کنند. عمدتا نقش‌های ساده‌ای هستند که برای هر بازیگر حرفه‌ای بازی‌کردن در آنها بسیار ساده است. تمرین زیادی هم نمی‌خواهد. در نهایت یک تا دو هفته تمرین گروهی انجام می‌شود و بعد نمایش روی صحنه می‌رود».

اخبار برگزیده

معرفی نامزدهای هفتمین جشن نوشتار سینمای ایران

در آستانه مراسم اعلام برندگان هفتمین جشن نوشتار سینمای ایران به دبیری محمدرضا لطفی، نامزدهای چهار بخش این رویداد معرفی شدند. این جشن به همت انجمن منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی ایران برگزار می‌شود.

نامزدها به این شرح هستند: نامزدهای بخش ترجمه: امین مبینی برای ترجمه مطلب «سینه فیلیا در عصر پساسینما» منتشرشده در مجله دنیای تصویر، بابک کریمی برای ترجمه مطلب «سینه فیلیا یا کاربردهای افسون‌زدایی» منتشرشده در مجله تیر، سهند زرشکیان برای ترجمه «فیلم‌نامه منگ» منتشرشده در مجله فیلم‌نگار.

نامزدهای بخش گفت‌وگو: سعید نوری برای گفت‌وگو با فخری خوروش با عنوان «همه را بخشیده‌ام، همه را دوست دارم» منتشرشده در مجله فیلم امروز، امین مبینی برای گفت‌وگو با هادی مقدم‌دوست با عنوان «گذار از خاطر خود» منتشرشده در مجله دنیای تصویر، کسری ولایی و علی ملاصالحی برای گفت‌وگو با مرتضی فرشباف با عنوان «پاز نکن بی‌شرف» منتشرشده در مجله دنیای تصویر، حمیدرضا مدقق برای گفت‌وگو با منوچهر اسماعیلی با عنوان «صدایی طنین‌افکن در تاریخ» منتشرشده در مجله فیلم امروز.

نامزدهای بخش یادداشت: محسن سلیمانی‌فاخر برای یادداشت «خشونت نمادین در فیلم قهرمان» منتشرشده در سایت جامعه سینما، شاهین محمدی‌زرغان برای یادداشت «سینمای خالی از تصویر» منتشرشده در مجله سینما ادبیات، سعید نوری برای یادداشت «شکل و شمایل پایان‌بندی‌های سینمای ایران» منتشرشده در مجله فیلم امروز، حمیدرضا مدقق برای یادداشت «طبقات مردانه و کنشگری پدرانه» منتشرشده در مجله فیلم امروز، حمیدرضا حاج‌حسینی برای یادداشت «پدران مستبد سینمای ایران» منتشرشده در مجله فیلم امروز.

نامزدهای بخش نقد: امیررضا تجویدی برای نقد فیلم‌نامه تنت با عنوان «تجلی افراطی یک جهان‌بینی منحصربه‌فرد» منتشرشده در مجله فیلم‌نگار، جابر تواضعی برای نقد فیلم زالو با عنوان «قضیه شکل اول، شکل آخر» منتشرشده در مجله فیلم امروز، کسری ولایی برای نقد فیلم روزی روزگاری در هالیوود با عنوان «و کوئنتین در هالیوود توقف کرد» منتشرشده در مجله دنیای تصویر، شاهین محمدی‌زرغان برای نقد فیلم عربی ساخته آفونسوا اوشوا و ژوا دومانس با عنوان «لباس کار، بطری و کفش‌های ون گوگ» منتشرشده در مجله هنرنگار، امیرحسین سیادت برای نقد فیلم شطرنج باد با عنوان «شاید شیطان» منتشرشده در سایت چهار.

رامتین شهبازی، مازیار فکری‌ارشاد، رضا صائمی، امیررضا نوری‌پرتو و محمد هاشمی داوری آثار هفتمین آیین نوشتار سینمای ایران را بر عهده داشتند. هفتمین جشن نوشتار سینمای ایران سه‌شنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۳ ساعت ۱۸ در ساختمان شماره یک خانه سینما برگزار می‌شود.

برگزاری یادبود داوود رشیدی در «فیلم و عکس با انرژی»

یادبود زنده‌یاد داوود رشیدی، بازیگر و کارگردان مطرح سینما و تئاتر ایران در نخستین جشنواره «فیلم و عکس با انرژی» برگزار می‌شود. بر اساس اعلام دبیرخانه اولین جشنواره «فیلم و عکس با انرژی» آیین یادبود داوود رشیدی، چهره تأثیرگذار و مطرح هنر ایران، به پاس یک عمر فعالیت هنری، روز ۱۷ تیر در محل کاخ جشنواره برگزار می‌شود. زنده‌یاد رشیدی از چهره‌های ماندگار هنر ایران، در عرصه‌های سینما، تئاتر و تلویزیون فعالیت‌های مستمر و تأثیرگذاری داشته است. این هنرمند مطرح، پنجم شهریور ۱۳۹۵ و در ۸۳سالگی چشم از جهان فروبست. نخستین دوره جشنواره «فیلم و عکس با انرژی» با هدف ترویج فرهنگ مصرف بهینه انرژی و آگاهی‌بخشی درباره اهمیت مصرف هوشمندانه برق و تأثیرات مثبت آن بر جامعه و محیط زیست، با دبیری حمید خانی از تاریخ ۲۷ تا ۲۹ مرداد در تهران برگزار می‌شود. این جشنواره با حمایت پویش «با انرژی» و با شعار «با تو ایران روشن است» فرصتی بی‌نظیر برای هنرمندان جوان فراهم می‌آورد تا با ارائه آثار خود در دو بخش عکس و فیلم کوتاه، در فرهنگ‌سازی مصرف بهینه انرژی سهیم شوند و خلاقیت‌های خود را در معرض دید عموم قرار دهند.